

ČLÁNEK Z ČASOPISU KRÁSY ČESKA 4/2012

Naučná stezka jako srdeční záležitost.

Městys Bobrová má pouze cca 1100 stálých obyvatel a patří k nejstarším obcím Českomoravské vrchoviny. Před třemi lety se zrodil v hlavě paní učitelky Jolany Tulisové působící na místní Základní škole nápad, jak zapojit žáky posledního 9. ročníku do projektu, který by zmapoval historii, přírodu i kulturu nejen v obci Bobrová, ale i v širším okolí. Jak se to podařilo jí i jejím svěřencům je hodno obdivu. Teenageři se do projektu pustili pod vedením odborníků na historii, přírodu živou i neživou s chutí a s nebývalou erudicí a výsledek jejich snahy můžete posoudit sami při absolvování alespoň jedné ze dvou tras označených červeně nebo zeleně logem navrženým deváťáky. Někomu může připomínat včelku Máju, ale logo má symbolizovat Zemi, Měsíc a Slunce vzájemně do sebe zapadající.

Tak pojďme se vydat po „chodníku“ nazvaném Výletní naučná stezka (dále jen VNS). Červený okruh dlouhý 6 km má 5 zastavení, zelený měří cca 22 km a informačních panelů má devět.

Začneme v Horní Bobrové u **kostela Sv. Petra a Pavla**, kde můžeme zaparkovat své přibližovací. Na první pohled nám silueta kostela připomene barokní rukopis J. B. Santiniho, kterého povolal žďárský opat Václav Vejmluva. Původně gotický kostel v něm najdou pouze odborníci. Všímavý turista si jistě povšimne, že kněžiště není orientováno na východ, jak bývá u křesťanských kostelů obvyklé, ale na západ. Stojí za to domluvit si vstup do jeho interiéru, který je zajímavý i tím, že široký strop jeho lodi je tvořen trémovím a nikoliv klenbou.

Po souběžné červené turistické značce se po chvíli dostáváme k **Bílkovu baroknímu mlýnu** se zachovalou mlýnicí, který nechal postavit rod Düré. Místní jej také nazývají podle bývalých majitelů Hořinkův či Kubák. Při opatrné chůzi přes chatrný mostek přes Bobrůvku možná uvidíme vousatý čeníšek vydry říční nebo třepetající se drahokam ptačí říše ledňáčka, který ve strmých březích říčky má vyhloubené hnízdní nory. Nad Bílkovým mlýnem se tyčí údajně **nestarší borovice v Žďárském vrších** mající obvod 440 cm, výšku 20 m a úctyhodný věk 300 let.

Kromě výše uvedených živočichů se v průzračně čistých vodách Bobrůvky vyskytuje i rak říční, užovka obojková a loví tu žabí i myší predátor poměrně vzácný čáp černý. Další cíl VNS – **Radešín** je vzdálen asi 1 km. Nachází se tu renesanční zámek z roku 1587, který v nedávné době koupili manželé Kubíčkoví a snaží se o jeho vzkříšení i tím, že na pozemku za zámkem mají startovací plochu balonové aviatice. Balonovou gondoliéru si můžete prohlédnout na zámeckém nádvoří.

Pokud vám cestou vyhládlo, zastavte se na krmí v místním Hotelu Radešín nebo se hned vydejte po logu TNS k Černému mlýnu nacházejícímu se jv. od obce Podolí. Před ním, vpravo pod svahem se nachází zajímavý kámen **Gohial**. Váže se k němu zajímavá pověst podle níž spočívá pod mohutným kamenem kameník Gohial, který jím byl zavalen, když jeho bratr si jenom na chvíli odskočil umýt ruce do potoka. Na velkém balvanu je vytesán letopočet 1785 a lebka se zkříženými hnáty.

Odtud stoupáme po svahu s velkými kameny, z nichž některé mohou připomínat známá zvířata, např. hlavu vepře nebo zuby žraloka tvořené vykrystalizovaným křemenem. Po chvíli staneme na vrcholu **Kalvárie**, jenž se dříve jmenoval Strážný. Vrchol ve výši 593 m n. m. je ozdoben křížem, k němuž vede 14 zastavení křížové cesty. V empírových kapličkách z roku 1820 se nachází litinové desky osazené o něco později až v roce 1898. Hledače pokladů bude zajímat informace, že při výstavbě křížové cesty tu byl nalezen poklad v podobě stříbrných mincí ze 17. století.

Sejdeme dolů do Horní Bobrové a můžeme se ještě vydat na velký zeleně značený okruh. První tři zastavení jsou společná, ale velký okruh zahrnuje ještě mravenčí království čítající cca 200 mravenišť, které školáci zmapovali a s nadsázkou spočítali tu i všechny mravence.

V Bobrůvce se nachází jeden z nejstarších kostelů na Vysočině – kostel Sv. Bartoloměje z roku 1300. Za Bobrůvkou se na chvíli zastavte u přírodní památky **Ouperek**, která byla vyhlášena v r. 1978 na ochranu významného mineralogického naleziště záhněd, turmalínů, živců a apatitů, z něhož se dostaly některé nálezy i do Národního muzea v Praze. Pod Ouperkem je mokřadní louka s výskytem jedné z našich několika orchidejí – prstnatcem májovým.

VNS Bobrová nás posléze zavede na Valy s patrnými zbytky po raně gotickém hrádku ze 13. stol. zničeného asi o sto let později. Trasa končí v Dolní Bobrové u kostela Sv. Markéty ze 14. stol., kde se zachovaly vzácné varhany z r. 1818 a díky žakovské iniciativě se začalo pracovat na jejich restaurování. Další zajímavostí kostela je hnízdiště rorýsů, našich nejlepších letců, kteří ve vzduchu tráví skoro celý život a za letu dokonce i spí!

Tyto dvě trasy byly vytvořeny díky obětavosti zaměstnanců i žáků školy v Bobrové, ochotě odborníků spolupracovat a pochopení místních, nikoliv ale všech, obyvatel. Jako perličku na závěr si dovolím připomenout protesty proti uvedení cizojazyčných textů na informačních tabulích, protože někteří malověrní měli obavy, že sem budou zajiždět autobusové zájezdy z Japonska i Ameriky a budou rušit jejich soukromí.

Možná, že se tak stane po zveřejnění tohoto článku, a bylo by dobře.

Text: Ing. Rostislav Novák